

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoE/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8410201179
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8410201179.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Mostová 2, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 35 838 825, právne zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinným: 1/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX C., 2/ I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX C., o vymoženie 86,30 Eur s prísl. a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 2Er/162/2010 -41 zo dňa 22.09.2020 takto

rozhodol:

I. O d m i e t a odvolanie.

II. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) o vymoženie 86,30 Eur s prísl. a trov exekúcie na podklade exekučného titulu platobného rozkazu č.k. Ro 900/93, ktorý vydal Okresný súd Poprad dňa 01.10.1993 a ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.10.1993 rozhodol tak, že námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol a návrh na prerušenie konania zamietol.

2. Rozhodnutie práve odôvodnil ustanoveniami § 5 ods. 1, 2, § 7 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoUNEK"); 9a ods. 1, § 36 ods. 5, § 37 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku; § 237 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku.

3. Skonštatoval, že dňa 06.05.2020 vydal súdny exekútor upovedomenie o zastavení starej exekúcie a výzvu na úhradu trov starej exekúcie podľa zákona č. 233/2019 Z.z. ZoUNEK.

4. Oprávnený námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie doručil súdному exekútorovi 21.06.2020. V obsažných námietkach žiadal preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného v tomto konaní, nakoľko pohľadávky vymáhané v exekučných konaniach prostredníctvom súdneho exekútora boli postúpené na tretiu osobu, a to ešte pred prijatím ZoUNEK. Ďalej uviedol, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie je vydané v rozpore so ZoUNEK. Exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, keďže ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do 30.06.2016 (čo súdny exekútor nepreukázal), upovedomenie o zastavení starej exekúcie neobsahuje náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 ZoUNEK, najmä opis skutočností, ktoré zastavenie exekúcie odôvodňujú a je preto nepreskúmateľné, z upovedomenia nie je zrejmé, prečo došlo k zastaveniu starej exekúcie. Zároveň podal a špecifikoval podnet na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom namietajúc nesúladiť ZoUNEK s Ústavou Slovenskej republiky, zásah do základných práv a slobôd. Navrhol prerušiť

konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej a zároveň navrhol, aby súd námietkam vyhovel a upovedomenie o zastavení starej exekúcie zrušil.

5. Súdny exekútor vo vyjadrení k podaným námietkam uviedol, že neevviduje Zmluvu o postúpení pohľadávky na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka na strane oprávneného. Zároveň uviedol, že exekučné konanie bolo zastavené v zmysle § 2 ods. 1 písm a) ZoUNEK, pretože uplynula rozhodná doba.

6. Aj napriek tomu, že prvoinštančný súd nemal k dispozícii údaje o dátume doručenia upovedomenia oprávnenému a vzhľadom na to, že súdny exekútor výslovne neuviedol, že boli podané po lehote, bolo možné skonštatovať, že boli podané včas - teda v lehote 30 dní od jeho doručenia.

7. Po preskúmaní námietok podaných oprávneným skonštatoval, že oprávnený v nich neuviedol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by bolo možné upovedomenie o zastavení exekúcie vyhlásiť za vydané v rozpore so ZoUNEK. Svoje tvrdenia zároveň žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Poukázal na to, že exekútor vystupuje v pozícii tzv. predĺženej ruky štátu, teda je plne kompetentný vyhodnotiť podmienky uložené zákonom.

8. Uviedol, že v danom prípade sa jedná o tzv. starú exekúciu (začatú pred 1. aprílom 2017), kde súdny exekútor po preskúmaní všetkých zákonných podmienok vrátane tzv. absolútnych či relatívnych výnimiek (§ 2 ZoUNEK) vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Uvedené upovedomenie bolo vyhotovené v súlade s ustanovením § 5 ods. 2 ZoUNEK, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, oprávnenému bolo odoslané pred uplynutím lehoty 120 resp. 180 dní od splnenia zákonných podmienok pre zastavenie exekúcie (ex lege). Exekúcia bola zapísaná v Centrálnom registri exekúcií. Nie je povinnosťou exekútora v upovedomení uviesť, aké úkony v priebehu exekúcie vykonal, aby vymohol nárok oprávneného a odvrátil tak zastavenie starej exekúcie. Už počas jej priebehu mal oprávnený možnosť komunikovať so súdnym exekútorom o priebehu výkonu exekúcie či jej úspešnosti. Z uvedeného dôvodu je námietka oprávneného neopodstatnená.

9. V prípade, ak bola postúpená pohľadávka vymáhaná v exekúcii na iného oprávneného a nedošlo k zmene účastníka konania na strane oprávneného, t. j. neexistuje rozhodnutie súdu o pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávneného, ktorým by bol súd v zmysle § 237 ods. 1 CSP viazaný, oprávneným naďalej ostáva pôvodný oprávnený, v tomto prípade GENERAL FACTORING, a.s..

10. S prihliadnutím na citované ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, exekučné konanie nie je možné prerušiť. Súd je toho názoru, že v danej veci nie sú splnené podmienky na prerušenie konania ani podľa osobitných predpisov. Zároveň nedospel k záveru o rozpornosti ustanovení zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky a článkom 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Keďže nevhliadol dôvody na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, podnet oprávneného na podanie návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky považuje za nedôvodný. Na základe uvedeného súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

11. Tvrdenia oprávneného o nesúlade právnych predpisov súd nevyhodnotil za také, ktoré zakladajú dôvod pre vyhoviecie námietkam, a preto námietky zamietol a taktiež zamietol návrh na prerušenie konania.

12. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, a to v celom rozsahu. Poukázal na § 7 ods. 3, § 8 ods. 2, § 10 ods. 2 zákona číslo 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZoUNEK“). Z uvedeného vyplýva, že proti rozhodnutiu o námietkach (i proti zamietavému rozhodnutiu o námietkach) je prípustná sťažnosť (opravný prostriedok). Napriek tomu konajúci súd v napadnutom Uznesení uviedol, že proti tomuto Uzneseniu opravný prostriedok (odvolanie) prípustný nie je. Oprávnený namietal, že proti napadnutému Uzneseniu mal byť prípustný opravný prostriedok - sťažnosť (odvolanie) ktorý mu prvoinštančný súd odňal. Oprávnený poukázal aj na § 6 ods. 4 písm. b/ zákona 233/2019 Z.z. ZoUNEKí, že rozhodovacia činnosť súdu sa má týkať aj aplikácie tohto zákonného ustanovenia, avšak prvoinštančný súd to v napadnutom Uznesení vôbec neuviedol. Ďalej uviedol, že ZoUNEK hovorí o tom, kedy súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, pričom poukázal na konkrétnu povinnosť súdneho exekútora - vyplývajúca z § 211a a § 243d ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku a § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.

355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií vyplýva to, do kedy ju mal súdny exekútor splniť. Poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 233/2019 Z.z. ZoUNEK, ktorý určil, že pre nárok súdneho exekútora na paušálnu náhradu trov starej exekúcie je určujúce ako a kedy bola stará exekúcia do centrálneho registra exekúcií zapísaná, a nie či tam bola iba zapísaná. Oprávnený namietal, že ako strane mu malo byť poskytnuté vyjadrenie súdneho exekútora, na ktoré poukázal prvoinštančný súd v bode 3 odôvodnenia napadnutého Uznesenia, na vyjadrenie, čo však opomenul. Tým porušil práva oprávneného, ktorú mu podľa Civilného sporového poriadku prináležia. Navrhol vec zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

13. Povinní sa k odvolaniu nevyjadрили.

14. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) skôr ako sa mohol začať zaoberať dôvodmi podaného odvolania, preskúmal to, či podané odvolanie spĺňa predpísané náležitosti. Pri takomto preskúmaní zistil, že podané odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie prípustné nie je.

15. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

16. Podľa § 202 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak, súd v exekučnom konaní rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon.

17. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

18. Podľa § 7 ods. 2 ZoUNEK, námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

19. Podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK, súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

20. Podľa čl. 11 Základných princípov CSP, úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

21. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

22. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

23. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

24. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a taktiež zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR v konaní o súlade právnych predpisov podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP. Voči tomuto uzneseniu podal v celom rozsahu a v zákonnej lehote podanie oprávnený označené ako odvolanie, pričom v texte tohto podania uviedol, že skutočnosť, že uznesenie bolo vydané sudcom nebráni tomu, aby ho bolo možné posúdiť ako sťažnosť. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade bolo uznesenie súdu prvej inštancie vydané sudcom a nie vyšším súdnym úradníkom, nebolo možné voči nemu podať sťažnosť, ale odvolanie. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd v zmysle čl. 11 ods. 1 Základných princípov CSP posudzoval podanie oprávneného ako odvolanie.

25. Odvolací súd sa následne zaoberal otázkou prípustnosti odvolania proti uzneseniu v exekučnom konaní. V tomto smere je potrebné poukázať na vyššie cit. ust. § 202 ods. 3 Exekučného poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ktorý výslovne ustanovuje, že pre exekučné konania platí, prípustnosť odvolania len tam, kde to zákon výslovne upravuje (obdobne aj za predchádzajúcej právnej úpravy bolo možné podať odvolanie len tam, kde to zákon výslovne pripúšťal, porovnaj § 202 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov). V tomto prípade súd prvej inštancie rozhodol podľa ZoUNEK, ktorý je vo vzťahu k Exekučnému poriadku lex specialis. Rozhodovanie o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie je upravené v § 7 ods. 1 až 3 ZoUNEK. Vyššie cit. ust. § 7 ods. 3 ZoUNEK upravuje spôsoby rozhodovania súdu prvej inštancie po tom, čo súdny exekútor predloží námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, avšak v uvedenom ustanovení nie je výslovne zakotvená možnosť proti uzneseniu, ktorým súd zamietol alebo odmietol podané námietky podať odvolanie. Z uvedeného tak vyplýva, že proti rozhodnutiu, ktorým boli námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietnuté nie je odvolanie prípustné. Ako už odvolací súd konštatoval skôr, keďže odvolanie nebolo vydané vyšším súdnym úradníkom ale sudcom, proti uvedenému uzneseniu nie je prípustný žiadny riadny opravný prostriedok, a to ani podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Odvolací súd v tomto smere ešte uvádza, že nemožno súhlasiť ani s tvrdením oprávneného o naplnení odvolacej námietky podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, pretože zákon 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov hovorí o možnosti a nie o povinnosti sudcu poveriť vyššieho súdneho úradníka na konanie a rozhodovanie vo vymedzenom okruhu podľa rozvrhu práce, resp. v určitej veci. V prípade, ak poverenie nie je udelené, rozhoduje aj v takýchto veciach zákonný sudca, preto skutočnosť, že v predmetnom prípade rozhodol sudca a nie vyšší súdny úradník nemohlo dôjsť k porušeniu zákona. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že aj poučenie súdu prvej inštancie o neprípustnosti odvolania proti uzneseniu o zamietnutí námietok oprávneného proti exekúcii bolo správne.

26. Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolaním oprávneného čo do výroku II. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a aj v tomto smere dospel k záveru, že odvolanie nie je prípustné. Oprávnený podal návrh na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP (konanie o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde SR), pričom v zmysle § 357 písm. n) CSP odvolanie voči takémuto uzneseniu prípustné nie je. Vzhľadom na uvedené preto poučenie súdu prvej inštancie o neprípustnosti odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania bolo správne.

27. Odvolací súd navyiac zdôrazňuje, že pri zastavení starej exekúcie v zmysle ustanovení ZoUNEK nemôže mať akýkoľvek návrh hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy vplyv na vedenie takto zastaveného exekučného konania. Je potrebné poukázať na to, že § 162 ods. 1 písm. b) CSP sa vzťahuje na prípady, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospeje k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka danej veci je v rozpore s Ústavou, zákonom, alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, podá na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania. Z uvedeného ustanovenia tak vyplýva, že tento postup sa uplatní v prípade, ak k takémuto záveru dospeje súd a nie účastník konania. Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 36/2019 v ktorom bolo uvedené, že uznesenie o prerušení konania je rozhodnutím procesnej povahy, teda nejde o rozhodnutie vo veci samej. Aj z toho dôvodu takéto rozhodnutie spravidla ani nie je spôsobilé zasiahnuť do ústavou zaručených základných práv a slobôd (napr. II. ÚS 67/2017, III. ÚS 63/2018). Zároveň je potrebné zdôrazniť, že obsahom práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka konania, preto ani z toho dôvodu nemôže byť

daný dôvod na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov. Konanie, ktoré bolo zastavené už nie je možné prerušiť. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti aj viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, a to: sp. zn. I. ÚS 220/2020, sp. zn. I. ÚS 221/2020, sp. zn. IV. ÚS 239/2020, sp. zn. III. ÚS 237/2020, sp. zn. II. ÚS 241/2020, v ktorých Ústavný súd SR konštatoval, že napadnuté upovedomenia o zastavení starej exekúcie vydané podľa ZoUNEK sú ústavne udržateľné. Vzhľadom aj na tieto uvedené skutočnosti preto možno dospieť k záveru o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 386 písm. c) CSP odvolanie oprávneného odmietol.

29. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 1 CSP. Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenia o trovách konania v prípade rozhodnutia o odmietnutí odvolania, preto o trovách v tomto prípade odvolací súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku čo do obsahu a účelu najbližšiu odmietnutiu odvolania z dôvodu, že konanie v tomto prípade končí bez toho, aby odvolací súd rozhodol vo veci samej, teda obdobne, ako v prípade zastavenia konania, a to v dôsledku procesného zavinenia tej strany sporu, ktorá podala odvolanie voči výroku, voči ktorému nebolo prípustné. V prejednávanej veci oprávnený svojim správaním zaviniel odmietnutie odvolania, keď toto podal proti rozhodnutiu, proti ktorému je neprípustné. Oprávnený tak svojim správaním zaviniel odmietnutie odvolania, preto mu nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania, povinnému a súdnemu exekútorovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.